

Sygn. akt III RC 8/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 kwietnia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Piszcu III Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Anna Gajewska

Protokolant Sekretarka Patrycja Mrozowska

po rozpoznaniu w dniu 02 kwietnia 2019 roku w Piszcu

na rozprawie sprawy z powództwa małoletniej P. B. zastąpionej przez przedstawicielkę ustawową J. Ł. (1)

przeciwko M. B. (1)

o alimenty i podwyższenie alimentów

1. Alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w P. z dnia 9 maja 2013 roku w sprawie VIII RC 118/13 od pozwanego M. B. (1) na rzecz małoletniej powódki P. B. w kwocie po 350 (trzysta pięćdziesiąt) złotych miesięcznie z dniem 01 lutego 2018 roku podwyższa do kwoty po 500 (pięćset) złotych miesięcznie płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat do rąk ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki J. Ł. (1).
2. Oddala powództwo w pozostałym zakresie.
3. Nie obciąża stron kosztami sądowymi.
4. Zasądza od pozwanego M. B. (1) na rzecz małoletniej powódki P. B. kwotę 540,52 (pięćset czterdzieści złotych 52/100) tytułem zwrotu kosztów procesu.
5. Wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 8/18

UZASADNIENIE

J. Ł. (1), przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki P. B., wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego M. B. (1) wyrokiem Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich z dnia 9 maja 2013 roku, sygn. akt VIII RC 118/13, z kwoty po 350 złotych miesięcznie do kwoty po 1000 złotych miesięcznie na rzecz małoletniej powódki P. B., płatnej z góry do rąk matki małoletniej powódki, do dnia 10-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia doręczenia pozwanemu niniejszego pozwu. Jednocześnie małoletnia powódka wniosła o zabezpieczenie roszczenie poprzez podwyższenie na czas niniejszego postępowania alimentów zasądzonych od pozwanego na rzecz P. B. z kwoty po 350 zł do kwoty po 800 zł płatnych z góry do rąk matki małoletniej powódki, do dnia 10-ego każdego miesiąca wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od dnia wniesienia pozwu.

W uzasadnieniu pozwu przedstawicielka ustawowa małoletniej powódki podniosła, że w czasie zasądzenia alimentów od M. B. (1) na rzecz córki, P. B. miała 4 lata, a koszty jej utrzymania były niższe niż obecnie, gdy ma 9 lat. Małoletnia rośnie, zwiększyły się jej potrzeby żywieniowe. Istnieje potrzeba zakupu dla niej pomocy edukacyjnych, opłacenia zajęć pozalekcyjnych, do tego dochodzą wydatki związane z wycieczkami szkolnymi, kinem czy opłatami związanymi z opłaceniem komitetu rodzicielskiego. W 2018 roku małoletnia miała przystąpić do Pierwszej Komunii Świętej, co też wiąże się ze zwiększonymi wydatkami. Matka małoletniej podała w treści pozwu, iż miesięczny koszt utrzymania córki wynosi 1500 zł.

J. Ł. (1) wskazała, że w dacie wydania wyroku w sprawie VIII RC 118/13 pozwany nigdzie nie pracował i pozostawał na wyłącznym utrzymaniu swoich rodziców. Wskazała, że do 2016 roku brał czynny udział w życiu wychowawczym córki. Obecnie M. B. (1) pracuje na terenie Republiki Federalnej Niemiec i osiąga tam dochód w wysokości około 8000 zł. Nie bierze czynnego udziału w wychowaniu córki i się nią nie interesuje. To na matce powódki głównie ciąży obowiązek zajmowania się córką. Pozwany mieszka wraz ze swoją żoną w jej domu. Żona pozwanego jest osobą niezależną finansowo od pozwanego.

J. Ł. (1) razem z małoletnią powódką mieszka z matką w domu po zmarłym ojcu. Matka małoletniej osiąga dochód w wysokości około 1500 zł miesięcznie. (...) wspiera ją także matka, siostra i jej obecny partner R. S..

Pozwany M. B. (1) w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości lub części. Pozwany wniósł również o oddalenie w całości złożonego wniosku o zabezpieczenie roszczenia.

M. B. (1) podał, iż w jego ocenie J. Ł. (1) zawyżyła miesięczny koszt utrzymania ich córki. Zakwestionował część paragonów dołączonych do pozwu przez matkę powódki. Pozwany wskazał, że J. B. spędza większość czasu z córką w domu jego rodziców i tak naprawdę to jego matka głównie zajmuje się P. B.. Pozwany podał, że z uwagi na sytuację zdrowotną nie prowadzi już działalności gospodarczej od września 2017 roku. Po upadku z wysokości pozwany nie może wykonywać ciężkiej pracy. Żona M. B. (1) spodziewa się dziecka. Pozwany utrzymuje się wraz z żoną z uzyskiwanych przez nią zasiłków. Zamieszkują wspólnie u rodziców żony pozwanego, która ma jeszcze na utrzymaniu dwójkę synów z pierwszego małżeństwa w wieku szkolnym. Miesięcznie na utrzymanie rodziny pozwany ponosi wydatki w wysokości 1211 zł.

Postanowieniem z dnia 9 lutego 2018 roku Sąd Rejonowy w Pizzu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w ramach zabezpieczenia podwyższył alimenty należne od pozwanego na rzecz małoletniej powódki z kwoty po 350 zł miesięcznie do kwoty po 450 zł miesięcznie, oddalając wniosek o zabezpieczenie w pozostałym zakresie (k. 31-32v.)

Sąd ustalił, co następuje:

Wyrokiem z dnia 9 maja 2013 roku wydanym w sprawie VIII RC 118/13 Sąd Rejonowy w Szczytnie VIII Zamiejscowy Wydział Rodzinny i Nieletnich z siedzibą w P. zasądził od M. B. (1) na rzecz małoletniej córki P. B. alimenty w kwocie po 350 zł miesięcznie, płatne z góry do dnia 10-ego każdego miesiąca z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności którejkolwiek z rat, do rąk matki małoletniej – J. Ł. (1).

(dowód: wyrok w sprawie o alimenty k. 10 akt sprawy VIII RC 118/13 Sądu Rejonowego w Szczytnie)

Małoletnia P. B. miała wówczas 8 lat i uczęszczała do Przedszkola Miejskiego w R. od kwietnia 2013 roku. Była zdrowym dzieckiem. Opłata za przedszkole wynosiła 186 zł miesięcznie. M. B. (1) często widywał się z córką, kupował jej ubranka, jedzenie, zabawki.

J. Ł. (1) do października 2012 roku była zatrudniona w sklepie monopolowym i zarabiała 1100 zł. Od tej daty pracowała w w/w sklepie jedynie w weekendy za co dostawała 120 zł. Uzyskiwała zasiłek dla bezrobotnych w wysokości 430 zł. Razem z córką mieszkała wspólnie ze swoimi rodzicami w domu jednorodzinnym stanowiącym współwłasność J. Ł. (1) i jej siostry. Ponościła opłaty w wysokości 200 zł.

M. B. (1) był kawalerem i posiadał tylko jedno dziecko – P. B.. Mieszkał u rodziców, którym pomagał w prowadzeniu gospodarstwa rolnego. Za to miał u rodziców utrzymanie. Dobrowolnie płacił na córkę kwotę 300 zł miesięcznie. W owym czasie M. B. (1) był zdrowy, nie posiadał żadnego majątku.

(dowód: odpis skrócony aktu urodzenia k. 3, zeznania stron k. 8v-9v akt sprawy VIII RC 118/1 Sądu Rejonowego w Szczytnie)

Obecnie małoletnia P. B. ma 10 lat i uczęszcza do szkoły podstawowej. Nadal jest zdrowym dzieckiem. Matka planuje wizytę małoletniej u okulisty i ortopedy. Małoletnia początkowo uczęszczała na zajęcia dodatkowe „zumba kids”, obecnie nie korzysta z żadnych dodatkowych zajęć płatnych. Nie posiada żadnego własnego majątku. Ostatnio P. B. widziała ojca w trakcie uroczystości Pierwszej Komunii Świętej oraz na chrzcie syna M. B. (1). Od dłuższego czasu nie ma z ojcem nawet kontaktu telefonicznego.

(dowód: zeznania ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki k. 191v.)

J. Ł. (1) ma 31 lat. Od siedmiu miesięcy pracuje w sklepie (...) na niepełnym etacie i zarabia około 900 zł. Do tego czasu pracowała na cały etat i otrzymywała wynagrodzenie za pracę w wysokości 1560 zł miesięcznie. Od września J. Ł. (1) ponownie będzie pracowała w pełnym wymiarze czasu pracy. Wspólnie z córką nadal zamieszkuje w domu, który stanowi współwłasność jej i siostry. J. Ł. (1) choruje na sprawy kobiece i w związku z tą okolicznością często przebywa na zwolnieniach lekarskich. Od około 4 lat matka małoletniej powódki pozostaje w jednym gospodarstwie domowym z konkubentem R. S.. Konkubent J. Ł. (1) uzyskuje wynagrodzenie w wysokości około 2400 zł. Jest zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz syna w wysokości 400 zł miesięcznie. Matka powódki nie otrzymuje na nią świadczenia z Programu 500+, ani innych świadczeń z pomocy społecznej. J. Ł. (1) jest właścicielką samochodu osobowego marki V. (...), rocznik 2001. J. Ł. (1) zaciągnęła kredyt na remont mieszkania, którego miesięczna rata wynosi 1000 zł.

J. Ł. (1) uiszcza opłaty za abonament telewizyjny i telefoniczny w łącznej wysokości około 170 zł. Wydatki związane z utrzymaniem domu J. Ł. (1) wynoszą około 1000 zł.

(dowód: zeznania ustawowej przedstawicielki małoletniej powódki k. 191; ksero umowy o pracę J. Ł. k.5; dowody opłat k. 6, rachunki k. 7-16, 138-139; zaświadczenie o zarobkach J. Ł. k. 49; karta informacyjna leczenie szpitalnego J. Ł. k. 50-56; aneks umowy o pracę J. Ł. k. 137; PIT-11A J. Ł. k. 174; PIT-37 J. Ł. za 2017 i 2018 rok k. 179-182)

M. B. (1) ma 36 lat. Oprócz małoletniej ma jeszcze syna z małżeństwa z Mają B.. Żona pozwanego jest zdrowa, posiada dwójkę synów z poprzedniego małżeństwa w wieku szkolnym, na których otrzymuje alimenty w wysokości 1000 zł. M. B. (2) nigdzie nie pracuje, jest zarejestrowana jako osoba bezrobotna w Powiatowym Urzędzie Pracy w O.. M. B. (2) jest właścicielką gospodarstwa rolnego. Syn M. B. (1) jest wcześniakiem, często choruje. Pozwany posiada zawód elektromechanika pojazdów samochodowych, ale z uwagi na brak ofert nie może znaleźć pracy zgodnej z jego wykształceniem. Do 30 września 2017 roku M. B. (1) prowadził działalność gospodarczą. U M. B. (1) pojawiły się problemy zdrowotne po wypadku, kiedy to spadł z dużej wysokości. M. B. (1) doznał wówczas urazu stawu barkowego lewego. M. B. (1) nie może wykonywać żadnych ciężkich prac, gdyż dochodzi u niego do odnawiania się w/ w urazu w razie jakichkolwiek przeciążeń. Z uwagi na wskazane problemy zdrowotne M. B. (1) uzyskał skierowanie na zabiegi fizjoterapeutyczne. Aktualnie M. B. (1) podejmuje prace dorywcze, pomaga dekarzowi. Z tego tytułu zarabia tygodniowo od 300 do 400 zł. Nie jest zarejestrowany jako osoba bezrobotna. Wspólnie z żoną mieszka u swoich teściów i utrzymuje się z rodziną z uzyskiwanych przez żonę zasiłków w łącznej kwocie 3150 zł. Koszt utrzymania domu wynosi około 1000 zł, trochę więcej w zimie, kiedy dochodzą koszty zakupu opału. M. B. (1) jest właścicielem samochodu marki O. (...) rocznik 2000. Posiada z żoną samochód K. (...) rocznik 2000 i F. (...) rocznik 2000.

M. B. (1) w okresie, kiedy nie mógł pracować z uwagi na swój stan zdrowia zaciągnął kredyt w firmie (...) w wysokości 3200 zł i z tego tytułu co tydzień musi dokonywać spłat w wysokości 250 zł. Z uwagi na nie wpłacanie w terminie alimentów na rzecz P. B., matka małoletniej wszczęła przeciwko pozwanemu postępowanie egzekucyjne. M. B. (1) co miesiąc musi płacić do komornika kwotę 520 zł.

(dowód: rachunki k. 25; wydruk z (...) k. 26; zaświadczenie ze szpitala k. 27; historia choroby M. B. k. 71-73; skierowanie na zabiegi k.74; zaświadczenie lekarskie M. B. k. 75, 88, 167-168; zaświadczenie z PUP w P. k. 83; informacja z ZUS k. 149,152, 163; informacja z PUP w O. k. 158; informacja z (...) w O. k. 161; skierowanie do poradni diagnostycznej k. 169-170)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie powołanych wyżej dowodów, a w szczególności zeznań stron, zawnioskowanych świadków, dokumentów złożonych przez strony oraz zeznań stron i dokumentów znajdujących się w aktach sprawy Sądu Rejonowego w Szczytnie VIII Zamiejscowego Wydziału Rodzinnego i Nieletnich w P. VIII RC 118/13. Sąd dał wiarę w całości dowodom z dokumentów, zaś dowodom z zeznań stron i zeznań świadków w zakresie wyżej opisanym.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 133 § 1 kro rodzice zobowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dzieci, które nie są jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Tak, więc od chwili urodzenia zobowiązani są do dostarczania dzieciom środków utrzymania i wychowania.

Z przepisu powyższego wynika, że rodzice mogą być zwolnieni od świadczeń alimentacyjnych w stosunku do dziecka tylko wtedy, gdy dziecko jest w stanie utrzymać się samodzielnie i nie pozostaje w niedostatku lub posiada własny majątek, a dochody z tego majątku wystarczają na całkowite pokrycie jego kosztów utrzymania lub wychowania. We wszystkich innych wypadkach na rodzicach ciąży stanowiący obowiązek utrzymania dziecka, ograniczony tylko ich możliwościami zarobkowymi i majątkowymi.

Zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 kro).

Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumie się takie potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu, odpowiednio do wieku i uzdolnień, prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Zgodnie z art. 96 kro, rodzice są obowiązani troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych i kulturalnych, także środki wychowania i kształcenia według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Rodzice nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego na tej podstawie, że wykonanie obowiązku stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Są obowiązani podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami (vide wyrok Sądu Najwyższego z dnia 06 stycznia 2000r. w sprawie I CKN 1077/99, LEX nr 51637).

Przez możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego należy rozumieć nie tylko zarobki i dochody rzeczywiście uzyskiwane, lecz także zarobki i dochody, które osoba zobowiązana może i powinna uzyskiwać przy dołożeniu należytej staranności i przestrzeganiu zasad prawidłowej gospodarki oraz stosownie do swoich sił umysłowych i fizycznych.

Zgodnie z treścią art. 138 kro w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia dotyczącego obowiązku alimentacyjnego, w tym podwyższenia, obniżenia lub uchylecia alimentów.

Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub zmianę możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, istotne zwiększenie lub zmniejszenie się możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami. Rozstrzygnięcie oparte na podstawie art. 138 kro polega na porównaniu stanu istniejącego w dacie uprawomocnienia się wyroku zasądającego alimenty ze stanem istniejącym w dacie orzekania o ich zmianie.

Zadaniem Sądu w niniejszej sprawie było zatem ustalenie, czy po zasądzeniu alimentów w dniu 9 maja 2013 roku, w sprawie VIII RC 118/13, nastąpiła istotna zmiana okoliczności w zakresie sytuacji rodzinnej, osobistej i zarobkowej

zobowiązanego oraz w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionej, uzasadniająca zamianę dotychczasowej wysokości alimentów. Dlatego też Sąd przede wszystkim porównał, po pierwsze, jak kształtowały się usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki w dacie poprzedniego ustalenia obowiązku alimentacyjnego, a jak w czasie orzekania w niniejszej sprawie, a po wtóre - porównał możliwości zarobkowe i majątkowe pozwanego we wskazanych wyżej okresach.

Od daty zasądzenia ostatnich alimentów upłynęło prawie sześć lat. Niewątpliwie zatem wzrosły usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki. Wiąże się to bowiem z jej dorastaniem i przede wszystkim kształceniem. Zdaniem Sądu Najwyższego, które Sąd orzekający w pełni podziela, różnica wieku dziecka spowodowana upływem czasu od daty orzeczenia określającego wysokość alimentów, sama przez się uzasadnia wzrost potrzeb uprawnionego do alimentów (vide postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 1 czerwca 1965r. w sprawie I CZ 135/64, niepubl.).

Małoletnia P. B. nie uczęszcza już do przedszkola, co powoduje, że nie jest ponoszony stały wydatek związany z opłatą za przedszkole w wysokości 186 zł miesięcznie. Rozpoczęła jednak pierwszy etap edukacji – naukę w szkole podstawowej. Powstają zwiększone wydatki związane z jej edukacją, zwłaszcza przy początku każdego roku szkolnego. Ponadto, małoletnia znajduje się w fazie intensywnego rozwoju. Co kilka miesięcy potrzebuje nowej odzieży, obuwia. Powstają zwiększone wydatki związane z wyżywieniem i zakupem środków higieny. Zgodnie z brzmieniem art. 135 § 1 kro Sąd miał na uwadze usprawiedliwione potrzeby małoletniej powódki, zgodnie z możliwościami zarobkowymi i majątkowymi jej rodziców.

J. Ł. (1) nie do końca jest w stanie sama sprostać ciągle rosnącym wydatkom związanym z utrzymaniem i wychowaniem małoletniej powódki. Nadal pracuje w sklepie. Doszło do nieznacznego wzrostu jej wynagrodzenia w porównaniu z tym, jakie otrzymywała w czasie orzekania o alimentach. Od pewnego czasu prowadzi gospodarstwo domowe wspólnie z konkubentem. Przy czym, konkubent J. Ł. (1) także jest zobowiązany do płacenia alimentów na rzecz własnego dziecka.

W tym miejscu należy zaznaczyć, iż rodzice małoletniej powódki nie są zobowiązani do zaspokajania finansowych potrzeb dzieci w częściach równych. Zgodnie z treścią art. 135 § 2 kro, wykonywanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, może polegać także, w całości lub części, na osobistych staraniach o jego utrzymanie lub wychowanie. Małoletnia powódka znajduje się pod bezpośrednią opieką matki, która sama czyni starania o jej rozwój umysłowy i fizyczny, co wiąże się z nakładem osobistej pracy wychowawczej. W tej sytuacji ciężar finansowy utrzymania córki w większym zakresie powinien spoczywać przede wszystkim na pozwanym.

Pozwany obecnie pracuje dorywczo i z uwagi na niedawno przebyty uraz stawu barkowego w dużym stopniu zmniejszyły się jego dotychczasowe możliwości zarobkowe, które były lepsze, gdy prowadził on własną działalność gospodarczą. Przy czym, pozwany czyni starania, by powrócić do zdrowia, uczęszczając na rehabilitację. Zmieniła się też sytuacja życiowa pozwanego, gdyż założył nową rodzinę, niedawno urodził się mu syn. Jego żona M. B. (2) także posiada dwójkę dzieci z poprzedniego związku. Cała rodzina pozwanego żyje z dochodów uzyskiwanych przez niego z pracy dorywczej oraz z zasiłków, jakie otrzymuje żona pozwanego. Jednakże, pozwany musi ponieść koszty utrzymania gospodarstwa domowego, musi też spłacać kredyt zaciągnięty w czasie, gdy z powodu problemów ze zdrowiem nie był w stanie podjąć normalnej pracy. Niezależnie od powyższego, M. B. (1) podejmując konkretne decyzje życiowe, w tym finansowe, winien mieć na uwadze, że ma na utrzymaniu dziecko z poprzedniego związku, któremu w pierwszej kolejności musi zapewnić utrzymanie. Małoletnia P. B. nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i to na rodzicach ciąży obowiązek dostarczenia jej środków utrzymania i wychowania.

W tym miejscu należy podkreślić, iż w ocenie Sądu, koszt utrzymania małoletniej na pewno nie wynosi 1500 zł, jak wskazano w treści pozwu. Należy przypomnieć, że obecnie P. B. ma 10 lat, jest zdrowym dzieckiem, nie uczęszcza na żadne dodatkowe zajęcia. W ocenie Sądu rzeczywisty miesięczny koszt utrzymania małoletniej wynosi około 800-900 zł, co potwierdziła jej matka przesłuchiwana w charakterze strony na rozprawie w dniu 02 kwietnia 2019 roku (k. 191v.).

Zważywszy na wiek i stan zdrowia pozwanego, jego dochody, a także okoliczność, iż pozwany aktualnie nie czyni osobistych starań, by wychować córkę – ma z nią rzadki kontakt zarówno osobisty, jak i telefoniczny, uznać należy, że pozwany jest w stanie wywiązywać się z obowiązku alimentacyjnego podwyższonego o 150 zł.

Mając powyższe na uwadze Sąd, w oparciu o przepis art. 138 kro, art. 133 § 1 kro i art. 135 § 1 i § 2 kro, orzekł jak w punkcie I. wyroku.

W ocenie Sądu alimenty w tej wysokości są adekwatne do wieku i usprawiedliwionych potrzeb małoletniej powódki oraz możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego. Pozostałą kwotę brakującą na utrzymanie P. B. powinna łożyć ich matka.

Na podstawie art. 100 kpc i art. 96 ust. 1 pkt 2 i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. z 2005r., Nr 167, poz. 1398 ze zm.), Sąd odstąpił od obciążania kosztami sądowymi stron postępowania.

Jednocześnie, w oparciu o art. 98 kpc, Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powódki kwotę 540,52 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Powódka wygrała niniejsze postępowanie w 23 %. Zasądzając w/w kwotę Sąd wziął pod uwagę koszty dojazdu do Sądu pełnomocnika strony powodowej – 534,53 zł, koszty korespondencji – 15,60 zł oraz koszty zastępstwa procesowego w kwocie 1800 zł (§ 2 ust. 4) Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie opłat za czynności adwokackie z dnia 22.10.2015r. Dz.U. z 2015r., poz. 1800 ze zm.). Pominięte zostały wskazane w spisie kosztów złożonym do akt sprawy koszty drukowania, kserowania i kopiowania dokumentów w wysokości 10 zł, albowiem pełnomocnik powódki nie przedstawił żadnych dowodów na rzeczywiste poniesienie tych kosztów. Sąd nie znalazł też podstaw do tego, aby zastosować w ramach niniejszego postępowania wyższą kwotę tytułem kosztów zastępstwa prawnego niż ta wskazana w treści w/w rozporządzenia.

Wyrokowi w punkcie podwyższającym alimenty Sąd nadał rygor natychmiastowej wykonalności na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c.